Ämnet är granit. Höjden är 2,57 m, bredden vid foten 78 cm, på mitten 75 cm, nära toppen 70 cm. Runslingans största bredd är 15 cm. Ornamentslingorna äro upphöjda genom att bottnen mellan dem bortmejslats.

Inskriften börjar med ett kolon, vars nedre punkt är skadad, och kvinnonamnet **uerun**; t. h. om **e** finnes en avflagning, men runan har ej kunnat vara **k**, såsom i W. 68. I 21—25 **eftiʀ** har **t** en prick mitt på staven. Den avlidne sonens namn har varit **bofa**, vars **o** liksom de övriga har formen ⸸; **f** är svårt skadat, staven ser ut som en remna, bistavarna äro avflagade men spåras. Ordet 'och' är ristat **aouk**. Den avlidna dotterns namn är **eskerþi**. I **totur** är **o** grunt hugget, staven räcker varken med foten eller toppen till slingan; på de båda **t** utgå bistavarna nedom stavens topp; av **r** är nedersta delen avflagad.

Inskriftens slut står i slingstycken på stenens mittyta. I **seol** har **o** bistav blott till höger. I **þeʀa** är staven av **ʀ** mycket skadad.

Inskriften är följande:

Vänstra slingan: **: uerun : let : resa : sten : þena : eftiʀ :** Högra slingan: **bofa : sun : sin :**
5 10 15 20 25 30 35
aouk : eftiʀ : eskerþi : totur Mellan ormarnas halsar: **sina** Mittdrakens kropp: **kuþ : hiulbi :**
40 45 50 55 60 65
Mittdrakens stjärt: **seol : þeʀa**
70 75

Namnen **uerun**, fsv. **Værun*, **eskerþi**, fsv. *Æsgærdhi* äro eljest obekanta, men bådas leder användas vid namnbildning.

På ett sätt, som motsvarar **hiulbi**, ristas verbet 'hjälpa' 3 pl. pres. konj. **hulbin** uti B. 400, L. 197, D. I, 177 Eka, Vaxala sn, Uppl., 3 sing. pres. konj., **hulbi** D. I, 7 Finstad, Bro sn och hd, Uppl., **ulbi** B. 731, L. 939 Berg, Y. Selö (Brate 1895), **hiolbi** Tumbo (Brate 1897), **hiolbi** Berga, Skultuna sn. Västml. (Brate 1898), **iulbi** B. 1095, L. 1058 Ovansjö, Gästrikland, och **hiulbi** Ög. 229 Varby. Noreen, *Aschwed. Gram.* § 530, anm. 1, förklarar **hiulbi** säkerligen riktigt såsom *hiolpi*.

Översättning: Värun lät resa denna sten efter Bove, sin son, och efter Äsgärd, sin dotter. Gud hjälpe deras själ!

A. Ridderstad, Östergötland I, s. 90, omtalar, att en person, som var närvarande vid tillvaratagandet av Ög. 113, lämnat honom det meddelande, att samtidigt tvenne mindre stenar hittades, vilka även hade tydliga runor; de nedlades i grunden till fabriksbyggnaden.

---

114. Skeda kyrka, Hanekinds hd.

I Skeda kyrkas södra dörr ligga två kalkhällar framför tröskeln. Den yttersta av dessa visar spår av ristning och har varit en gammal runsten. Hällen är 1,28 m lång, 35 cm bred i östra och 47 cm i västra ändan.

I östra ändan finnas spåren av ristning, nämligen ett par små ornamentslinier och längs kanten av yttre långsidan runorna: **: if-**, som uppenbarligen utgjort början av prep. 'efter'. All annan ristning är utplånad.
